

Масларски

Г-да, въ лични работи нѣма какво да се намѣсваме. Кой колко пари има, това е не-ова работа. Ний да си гледаме общество-нитѣ работи. Обществениятѣ работи — това важно. (Става и започва да се разхожда) Азъ, г-да, съмъ доволенъ, всички трѣбва да бждемъ доволни. Азъ, като председателъ на училищното настоятелство, мисля че съмъ си изпълнилъ дълга: построихъ ново училище, — туй новото училище, при казармитѣ — увеличи-чихъ училищнитѣ приходи, имаме вечерни курсове, дадохъ се 18 представления. Това е все нѣщо, г-да. Утре въ зала „Съединение“ азъ ще държа първата си предизборна речъ и слагамъ кандидатурата си за кметъ. Защото, какви управници, какви кметове имаме сега? На, докторътъ ни каза: потънали сме въ микроби, микроби бѣкатъ навсѣкжде — съ куки, съ триони... Нали тѣй докторе?

Д-ръ Кондовъ

Не, г-нъ Масларски. Азъ казахъ само, че водата на горчивитѣ чешми не е чиста. Но тя не се пие.

Масларски

Все едно, докторе, все едно. Микробътъ не е като врабче, тия невидими врагове сж навсѣкжде. Не, г-да, казвамъ ви, нѣмаме ни-